

MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM

SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİMİZ

Eğitimİş

EĞİTİM VE BİLİM İŞGÖRENLERİ
SENDİKASI

İÇERİK

- 1- Liselerde (Ortak Sınıf) 9. Sınıflar
- 2- Mesleki ve Teknik Anadolu Liselerinde 10. Sınıflar
- 3- Mesleki Eğitimde Kaynaştırma Öğrencilerinin Durumu
- 4- Meslek Alanları Öğretim Programları
- 5- Meslek Alanları Öğretim Programlarının Süreleri
- 6- Mesleki ve Teknik Eğitim Kurumlarının Verimliliği
- 7- Meslek Öğretmenlerinin Niteliği
- 8- Ortak Sınav Sorunu
- 9- Staj ve İşletmelerde Meslek Eğitiminde Sigorta Sorunu
- 10- Meslek Dersi Öğretmenlerinin Eğitim Ortamı Ve Çalışma Şartlarının Zorluğu
- 11- Meslek Dersi Öğretmenlerinin Ders Süresi ve Günlük Çalışma Saatleri
- 12- Öğretmenlerin Vergi Dilimi Ek Gösterge Sorunu
- 13- Öğretmenlerin Emeklilik Sorunu
- 14- Eğitim Yöneticilerinin Yeterlilikleri
- 15- Mesleki Ve Teknik Eğitimde Belgelendirme
- 16- Açık Lise Ücretleri ile Yetiştirme Kurs Ücretleri Arasındaki Adaletsizlik

MESLEKİ TEKNİK EĞİTİM SORUNLARI VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Ülkemizde; Milli Eğitim Sistemi içerisinde, yıllardır ihmal edilen sorunlardan biri de “Mesleki ve Teknik Eğitim”dir. Eğitim-İş Genel Merkezi olarak Mesleki ve Teknik Eğitim Liselerinde görev yapan üyelerimizden oluşan komisyonumuz tarafından; Milli Eğitim Bakanlığına bağlı mesleki ve teknik eğitim veren kurumlarda görev yapan öğretmenlerimizle yüz yüze görüşmeler sonucunda elde edilen bilgileri içermektedir.

Eğitim-İş okulöncesinden yükseköğretime, mesleki ve teknik eğitimden akademik eğitime ilişkin eğitim öğretim programlarından, eğitim sistemine, bilimsel, laik, çağdaş ve ulusal eğitimin uygulanması mücadelesini her koşulda vermeye devam edecektir.

Eğitim-İş olarak; broşürde belirtilen sorunları ve bu sorunlara ilişkin önerilerimizi, eğitimcilerimizin, velilerimizin, öğrencilerimizin ve eğitim yöneticilerimizin dikkatine sunuyoruz.

Veli DEMİR
Genel Başkan

1-Liselerde 9. Sınıflar (Ortak Sınıf)

Son yıllarda liselerin ortak sınıfı olan 9. sınıflarda devamsızlık ve disiplin sorunlarının dikkate değer bir şekilde arttığı ve çok sayıda öğrencinin sistem dışına çıktığı gözlenmektedir. Aşağıdaki tabloda da görüldüğü gibi örgün eğitim sistemi dışına çıkan öğrenci oranları çok yüksektir.

Yıllar	Öğrenci Sayısı ve Oranları	9. Sınıf	10. Sınıf	11. Sınıf	12. Sınıf	Genel Toplam
2010 2011	Öğrenci Sayısı	727.624	416.428	391.948	389.319	1.926.827
	Okulu Terk Eden Öğrenci Sayısı	204.384	30.401	15.985	5.054	255.827
	Okulu Terk Eden Öğrenci Oranı	%28.21	%7.30	%4.49	%1.56	%15.94

**Bu tablo Ortaöğretim Genel Müdürlüğü ve Unicef Ankara 2013 "Ortaöğretimde Sınıf Tekrarı, Okul Terk Sebepleri Ve Örgün Eğitim Dışında Kalan Çocuklar politika Önerileri Raporu"ndan alınmıştır.*

Bu durumda devamsızlık ve örgün eğitim sistemi dışına çıkma oranlarının düşürülebilmesi için, okullarda disiplin sorunlarının ortadan kaldırılması, öğrencilere etkin rehberlik desteklerin sunulması ve gerekli yasal düzenlemelerin gerçekleştirilmesi zorunludur.

Ayrıca temel eğitim 9 yıl kesintisiz olarak uygulanmalı ancak bu dönemdeki öğrencilerin gelişim özellikleri ve yaşları dikkate alınarak, öğrencilerin gelişim düzeylerine uygun farklı eğitim ortamları hazırlanmalı ve bilimsel rehberlik hizmetleri sunulmalıdır.

2-Mesleki ve Teknik Anadolu Liselerinde 10. Sınıflar

9.Sınıfların Meslek Alanı seçimiyle ilgili yayımlanan; "ATP ve AMP Alana Geçiş Tercih ve Yerleştirme e-Kılavuzunda" 9.sınıf öğrencilerinin halen eğitim gördükleri kurumda bulunan meslek alanlarından tercih yapabilecekleri, diğer okul ve kurumlarda bulunan alanlardan tercih yapamayacakları bildirilmiştir.

Bu durumda MEB tarafından TEOG sistemiyle herhangi bir kuruma yerleştirilen öğrenciyi, kendi ilgi, beceri ve yeteneklerine uygun bir alan yerine yerleştirildiği kurumdaki meslek alanlarından birini seçmeye mahkûm etmektedir. Örneğin, öğrenci, yerleştirildiği okulda yalnızca Makine Teknolojisi ya da Elektrik Elektronik Alanı varsa, ancak başka okullarda bulunan bir alanın eğitimi almak istiyorsa, bu düzenlemeyle istediği alana geçmesi mümkün değildir.

Söz konusu kılavuzda öğrencinin 10. sınıfta alan değişikliği yapabileceği söylenmesine karşın, bu durum ancak, geçmek istediği alanın bulunduğu okulda boş kontenjan olması durumunda mümkün olabilecektir. Bu uygulama pratikte öğrencilerin istedikleri meslek alanına geçmelerini büyük ölçüde zorlaştırdığı gibi 9. Sınıfta İmam Hatip Liselerine yerleştirilen öğrencilerin başka okullara geçişini önlemeye yönelik bir amaç taşıdığı izlenimini de ortaya çıkarmaktadır.

Öğrencilerin kendi ilgi, beceri ve yeteneklerine uygun bir alanı seçmelerinin önündeki her türlü engel, temel eğitim ve insan haklarına aykırı bir uygulamadır.

3-Mesleki Eğitimde Kaynaştırma Öğrencilerinin Durumu

Özel eğitim hizmetleri kapsamında; fiziksel ve mental bakımından mesleki eğitime uygun olmayan öğrencilerin, diğer öğrencilerle birlikte aynı mesleki ve teknik eğitim süreçlerine dahil edilmesi iş kazası ve güvenlik açısından büyük riskleri ortaya çıkarmaktadır. Bu nedenle kaynaştırma öğrencilerinin kendi durumlarına uygun risk taşımayan ve özel olarak programlanmış eğitim süreçlerine alınması daha doğru olacaktır. Özel eğitim merkezi liselerinin açılması yararlı olacaktır.

4- Meslek Alanları Öğretim Programları

Son yıllarda iş yaşamındaki gelişmeler nedeniyle, birçok dalda uzmanlaşmış, evrensel niteliklere sahip ve teknolojik gelişmelere açık işgücü gereksinimi artmakta, meslek profilleri değişmekte, meslek sayıları artarken ortak yeterliliklerin artmasıyla meslekler arasındaki farklar azalmaktadır.

Uzmanlığa dayalı program yaklaşımıyla sınırlı sayıda yeterlilikleri kazandırmayı hedefleyen ve insanları dar istihdam kulvarlarına hapseden örgün öğretim programlarının günümüzde geçerliliği kalmamıştır. İstihdam ve mesleki alanlarda yaşanan çok hızlı değişimler nedeniyle, dar bir meslek alanı ile sınırlanan örgün öğretim programlarının değişen istihdam gereksinimlerine eş zamanlı yanıt verebilmesi ve mezunlara geniş bir istihdam perspektifi sunabilmesi olanaksızlaşmıştır.

Ayrıca, meslek sayılarıyla birlikte meslekler arası ortak yeterliliklerin artması nedeniyle meslekler arasındaki sınırların belirsizleşmesi, öğretim programlarının yüzlerce mesleğin her birine yönelik bağımsız uzmanlık programları şeklinde tasarlanmasını ve yürütülmesini olanaksız hale getirmiştir. Aynı zamanda çok sayıda uzmanlığa dayalı öğretim programının ulusal, bölgesel ve sektörel gereksinimler doğrultusunda planlanması ve yürütülmesi de oldukça zordur. Bu nedenle kapsamı dar ve değişim hızı yüksek uzmanlık alanlarına yönelik öğretim programları, çalışma yaşamı sırasında hizmet içi eğitim veya yaygın eğitim merkezlerinde sunulan eğitim paketleri şeklinde uygulanmalıdır. Böylece dar kapsamlı, uzmanlığa dayalı öğretim programlarının etkililik düzeyini artırmak ve değişim hızını istihdama uyarlamak daha kolay olacaktır.

Son yıllarda disiplinler arasındaki işbirliği ve girişikliğinin artması, mekatronik örneğinde olduğu gibi birçok disiplini çatısı altında toplayan öğretim programlarına gereksinimi ortaya çıkarmaktadır.

Bu bağlamda, programların ve mesleklerin giderek çeşitlenmesi-ne karşın, örgün öğretim programlarının mesleki yeterlilikler açısından geniş kapsamlı başlıklar altında gruplanması ve sayılarının azaltılması, öğretim programlarının içeriğinde yer alan yeterliliklerin çok sayıda meslek ailesini kapsayacak ve istihdam alanlarında olabildiğince uzun ömürlü kalacak genel yeterliliklerden seçilmesi gerekmektedir.

5- Meslek Alanları Öğretim Programlarının Süreleri

Milli Eğitim Bakanlığına bağlı mesleki-teknik ortaöğretim kurumlarında 50'nin üzerinde alan ve bu alanlar altında 200'ün üzerinde dal programında, meslek yüksek okullarında ise 200'ün üzerinde farklı programda eğitim verilmektedir.

Mesleki Teknik Eğitim ortaöğretim kurumlarında eğitimi verilen bütün dal programları için 3 yıllık öğretim süresi ve okul türleri bazında eşit haftalık ders saatleri öngörülmüştür. Meslek yüksek okullarında da sivil havacılık programları hariç bütün programlar için 2 yıllık öğretim ve eşit haftalık ders saati süreleri belirlenmiştir. Örnek olarak, mesleki-teknik ortaöğretim kurumlarında, “Güzellik ve Saç Bakım Hizmetleri Alanı” altında yer alan “Saç Bakımı” ya da “Makyaj” dallarının öğretim ve haftalık ders saati süresiyle, “Endüstriyel Otomasyon Teknolojileri Alanı” altında yer alan ve teknolojik alt yapısı oldukça yüksek olan “Mekatronik” dalı için öngörülen öğretim süreleri aynıdır. Üstelik bütün programların öğretimine ayırım gözetilmeksizin (4+4+1) temel eğitimden sonra başlanmaktadır.

Aynı şekilde, meslek, yüksekokullarında Otomotiv Teknolojisi, Elektronik Teknolojisi, Mekatronik, Elektronörofizyoloji gibi programlar yanında, Mantarcılık, İpek Böcekçiliği, Yapı Yalıtım Teknolojisi gibi programlar için, aralarında bilimsel ve teknolojik bileşimleri açısından büyük fark bulunmasına karşın aynı öğretim ve haftalık ders saati süreleri belirlenmiştir.

6-Mesleki ve Teknik Eğitim Kurumlarının Verimliliği

Ülkemiz de dâhil olmak üzere birçok ülkede MTE sistemlerinin işleyişine ilişkin en çok yöneltlen eleştirilerden birisi, MTE kurumlarının, çalışma yaşamının değişen gereksinimlerine eş zamanlı olarak yanıt veremediği, istihdam için öngörülen nitelikleri potansiyel insan gücüne kazandıramadığı şeklindedir. Günümüzde MTE sistemlerine ağırlıklı olarak ekonominin ve iş yaşamının gereksinim duyduğu nitelikli insan gücünü yetiştirme görevi yüklenmiş olduğuna göre, MTE kurumlarının, bu görevi istenilen ölçüde, istidam gereksinimlerine uygun olarak ilgili kuruluşlarla işbirliği içinde yapması zorunludur.

Bugün ülkemizde, söz konusu işbirliği zemininin oluşturulmasına yönelik olarak çıkarılmış bazı yasa ve yasalara dayalı metinlerde olumlu görülebilecek kimi düzenlemeler olmasına karşın, bu düzenlemelerde öngörülen görevlerin tam olarak hayata geçirilemediği görülmektedir. Örneğin, Milli Eğitim Bakanlığı'nın (MEB) İl Mesleki Eğitim Kurullarında, ilgili Bakanlıkların İl Müdürlükleri, Esnaf ve Sanatkar Odaları, Sanayi ve Ticaret Odaları, İşçi ve İşveren Sendikaları, Türkiye İş Kurumu, Sosyal Güvenlik Kuruluşları temsilcileri ve gerekli görülen diğer kuruluşların temsilcilerinin yer alması öngörülmüşken, Kurulda temsil edilen söz konusu kurumların MTE uygulamalarının eşgüdümünde ve geliştirilmesinde yeterince etkin olamadıkları bilinmektedir.

MTE kurumlarının, kendilerine yüklenen nitelikli işgücü yetiştirme görevini etkili şekilde yapabilmesi için, var olan istihdam yapısının ve gelecekte olası istihdam biçimlerinin istemlerine

10

yanıt verebilecek esnek örgütlenme ve etkinlik süreçlerine kavuşturulması zorunludur. Bunun gerçekleştirilebilmesi için, MTE kurumları ile istihdamı gerçekleştiren kurumlar ve istihdam biçimlerini belirleyen mekanizmalar arasında eş zamanlı etkileşimi olanaklı kılacak organik ilişki biçimleri geliştirilmelidir.

Örneğin, MTE kurumları ve istihdam süreçleriyle doğrudan ilişkili işletmeler, meslek örgütleri, sendikalar, odalar, devlet organları gibi kurumlar arasında, karar alma, planlama, yönetim, uygulama ve değerlendirme süreçlerinde gerçek işbirliği zemini yaratılmalıdır. Bu zemini oluşturacak kurum ve kuruluşların çalışmalarını sürdürülebilir kılmak için yeni yasal düzenlemeler oluşturulmalıdır. MTE kurumlarının istihdam yapılarındaki değişmelere eş zamanlı olarak uyum sağlayabilmesi için esnek bir yapıya kavuşturulması gerekmektedir.

7- Meslek Öğretmenlerinin Niteliği

Mesleklerdeki hızlı değişimler, iş yaşamı devam ederken, alınması gereken hizmetiçi eğitimlerin sıklaşmasını ve yaşam boyu eğitimi zorunlu kılmaktadır. Bu gelişmeler, örgün eğitim kurumlarının yanı sıra yaygın eğitim kurumlarının ve işletmelerde hizmetiçi eğitim veren birimlerin önemini daha da artırmaktadır. (Eğitimdeki çağdaş gelişmeler, Örgün-Yaygın, Genel-MTE ayrımını ortadan kaldıracak bir bütünlüğe doğru gidilmesi yönündedir.

Bu nedenle; örgün eğitim kurumlarının yanı sıra toplumsal ve ekonomik gereksinimleri yanıt verebilecek şekilde toplumun tüm kesimlerine çeşitli tür ve düzeylerde sertifika ve diplomaya dayalı eğitim verebilecek modern yaygın eğitim kurumlarının oluşturulması ve mevcutların kapasitelerinin ve etkinliklerinin artırılması, aynı zamanda işletmelerdeki hizmetiçi eğitim birimleri ile yaygın eğitim kurumlarının işbirliğinin desteklenmesi gerekmektedir.

Ülkemizde öğretmenlerin mesleki yeterliliklerine ilişkin sorunlar hala devam etmektedir. Öğretmenlerin görev sırasında mesleki yeterliliklerini geliştirmelerine olanak tanıyan hizmetiçi eğitim etkinlikleri oldukça yetersizdir. Özellikle meslek öğretmenlerinin yeni teknolojik gelişmeleri eşzamanlı takip etmekte yetersiz kaldıkları bilinmektedir. Bu nedenle meslek öğretmenlerinin mesleki yeterliliklerinin sürekli güncel tutulması amacıyla, Milli Eğitim Bakanlığı'nun gerek kendi içinde gerekse sektörel kuruluşlarla işbirliği ortamlarında hizmetiçi kurs, seminer, fuar vb. düzenli ve sürekli etkinlikler yapılmalıdır.

8- Ortak Sınav Sorunu

7 Eylül 2013 tarihinde 28758 Sayı İle Yayınlanan Ortaöğretim Yönetmeliğinin Yazılı ve Uygulamalı Sınavlar Başlığı altında; 45. Madde-nin b bendinde “Aynı derse giren öğretmenlerin ortak değerlendirme yapabilmelerine imkân vermek üzere birden fazla şubede okutulan tüm derslerin yazılı sınavları ortak yapılır ve ortak değerlendirilir. Sorular ve cevap anahtarları zümre öğretmenlerince birlikte hazırlanır ve sınav sonunda ilan edilir. Bu sınavların şube ve sınıflar bazında sınav analizleri yapılır. Konu ve kazanım eksikliği görülen öğrencilerin durumları, ders ve zümre öğretmenleri tarafından yeniden değerlendirilir” denilmektedir.

Mesleki ve teknik liselerde ortak sınavların bu yönetmeliğe göre uygulanması açısından önemli sıkıntılar yaşanmaktadır. Örneğin mesleki ve teknik liselerde “Teknik Resim” dersi, Makine Teknolojisi, Metal Teknolojisi, Motorlu Araçlar Teknolojisi gibi birçok alanda aynı isim altında okutulmaktadır. Ancak ders içerikleri ve kazanımları farklılıklar gösteren bu derslerin sınavının ortak yapılmasında sakıncalar ortaya çıkmaktadır.

9- Staj ve İşletmelerde Meslek Eğitiminde Sigorta Sorunu

3308 Sayılı Yasa gereğince işletmelerde beceri eğitimine giden oğrenciler için iş kazaları ve meslek hastalıkları kapsamında sigorta primi oğnenmektedir. Fiili olarak işletmelerde çalışan oğrencilerimiz bu sınırlı sigorta kapsamından tam zamanlı sigorta kapsamına alınmalıdır. Yönetmelikte belirtilen “MADDE 222- (1) Oğrencilerin sağlık sigorta ve prim işlemleri 31.5.2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve ilgili mevzuat hükümlerine göre yürütülür.” denilmektedir. 3308 ıralık Meslek Eğitimi Kanununda gerekli düzenlemeler yapılarak oğrencilerimiz tam zamanlı sigorta kapsamına alınmalıdır. SGK’ye giriş tarihi emekliliğe esas alınmalıdır.

10- Meslek Dersi Oğretmenlerinin Eğitim Ortamlarının Ve alışma Şartlarının Zorluğu

Meslek eğitimi doğası gereği iş güvenliği meslek hastalıkları risklerini içeren ortamlarda çalışmayı gerektirmektedir. Örneğin motorlu araçlar teknolojisi alanı iş güvenliği açısından çok riskli meslek alanı olarak kabul edilmektedir. Bu riskli ortamlarda çalışan meslek dersi oğretmenleri ve diğer çalışanların ellerinden alınan yıpranma hakları, çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının her meslek için tespit ettiği risk oranları ölçüsünde yeniden verilmelidir.

11. Meslek Dersi öğretmenlerinin Ders Süresi ve Günlük Çalışma Saatleri

İşletmelerde beceri eğitimi için görevlendirilecek öğretmenler için belirlenen ders ücretleri her okuldaki uygulamalara göre farklılıklar göstermektedir. Bu farklılıklar nedeniyle okullara göre öğretmenlerin ders ücretlerinde de adaletsizlikler söz konusu olabilmektedir. Bu adaletsizliklerin giderilmesi amacıyla işletmelerdeki beceri eğitimi görevlendirilmelerinin her okulda aynı olacak şekilde somut kriterlere ve belirlenmiş bir formülasyona göre yapılması sağlanmalıdır.

Meslek dersi öğretmenlerinin maaş karşılığı okutmakla yükümlü oldukları ders saati sayısı 20'dir. Meslek dersi dışındaki öğretmenlerin ise maaş karşılığı saati 15'tir. Bu durum eşit işe eşit ücret ilkesine aykırıdır. Bu adaletsizliğin düzeltilmesi gerekir.

Diğer yandan; 9. maddenin 3. fıkrasında "İşletmelerde yapılan mesleki eğitim, yaz uygulamasıyla okul ve işletmelerde yapılan staj çalışmalarında bir ders saati süresi 60 dakikadır."

88. maddenin 2 fıkrasının b bendinde "İşletmelerde mesleki eğitim ek ders görevi verilmesinde işletmelerin okula uzaklığı, ulaşım durumu, işletme sayısı, işletmeler arası uzaklık ve işletmedeki öğrenci sayısı ile bunlarla ilgili iş ve işlemlerde harcanılacak zaman gibi ölçütler esas alınır. Hangi güzergâhtaki, kaç işletme ve öğrenci için kaç saat ek ders görevi verilebileceği, koordinatör müdür yardımcısının başkanlığında alan zümre başkanlarıyla birer alan öğretmeninden oluşan komisyonca planlanır.

Okul yönetimince, bu planlama da göz önünde bulundurularak ilgili alan öğretmenlerine görev dağılımı yapılır. Bu kapsamda bir öğretmene aynı gün için 8 saatten fazla ek ders görevi verilmez.” denilmektedir.

Devlet memurları görevlerine kurumunda başlar ve bitirir. Ayrıca Devlet Memurları Kanununun 177. Maddesine göre “bir görevin ifası için sürekli veya geçici olarak görev yerinden ayrılanların yol giderleri ve gündelikleri, yolluklar hakkındaki özel kanun hükümlerine göre ödenir.” denilmesine rağmen; uygulama için gidilen görevlere herhangi bir ek ödeme almamaktadır.

İl-İlçe Milli Eğitim Yöneticileri belediye sınırları dışında bir göreve gittiğinde, kendisine araç tahsis edilerek, yol giderleri veya gündelikleri ödenmektedir. Teknik Öğretmenler bu haklardan da faydalanamamaktadır. Söz konusu durumun düzeltilmesi gerekir.

12- Mesleki ve Teknik Öğretmenlerin Vergi Dilimi Ek Gösterge Sorunu

Öğretmenlerin ve diğer çalışanlar için % 15 vergi dilimi matrahının sabit tutulması ve maaş dışındaki ek ders vb gelirlerin de emekliliğe esas alınması gerekir. Ek ders ücretlerinin maaş karşılığı girmekle yükümlü olunan ders saatleri başına düşen ücretlere uygun hale getirilmesi gerekir.

13- Mesleki Ve Teknik Öğretmenlerin Emeklilik Sorunu

Emekliliğe ek derslerimizin sayılmaması nedeniyle emekli maaşlarımızda ciddi mağduriyet ortaya çıkmaktadır. Diğer memur veya özel sektör çalışanlarıyla karşılaştırıldığında önemli maaş farkları ve kayıpları görülmektedir.

14- Eğitim Yöneticilerinin Yeterlilikleri

Yöneticilik, yönetsel yeterlilikleri gerektiren profesyonel bir uzmanlık alanıdır. Eğitim yöneticilerinin atanmasında yöneticilik eğitimi almış kişilerin seçilmesi ve bu konuda liyakat koşulunun uygulanması bilimsel eğitimin sağlanması açısından zorunludur. Bu nedenle yönetici atamalarında tekrar liyakat sistemine dayalı bir atama sistemine geçilmeli ve bu konuda taviz verilmemelidir. Mevcut yöneticilerin de bilimsel yöneticilik niteliklerine kavuşturulması için gerekli düzenlemeler ve çalışmalar yapılmalıdır.

15- Mesleki ve Teknik Eğitimde Belgelendirme

Türkiye’de iş yaşamında ehliyet ve liyakatı belirleyen belge sistemindeki karmaşa ve çeşitlilik devam etmektedir. Mesleki ve Yeterlilikler Kurumu çalışmalarına başlamış olmasına rağmen henüz ülkemizde yeterlilikleri belgelemedeki karmaşayı ortadan kaldıran ve uluslararası akreditasyonu da içeren bir sistem oluşturulamamıştır.

Türkiye’de tüm ilgili taraflarca kabul edilecek ve belge sistemine esas teşkil edecek bir yeterlilikler çerçevesinin oluşturulması, bireylerin hali hazırda sahip oldukları yeterliliklerini belgeleyen bir yapının kurulması, mevcut tüm belgelerin ulusal ve uluslararası yeterlilikler çerçevelerine uygun olarak yeni belgelere dönüştürülmesi, iş yaşamı için öngörülen belge sisteminin titizlikle uygulanması, belge verecek kurumların bir an önce belirlenerek faaliyete geçirilmesi gerekmektedir.

16- Açık Lise Ücretleri ile Yetiştirme Kursları Ücretleri Arasındaki Adaletsizlik

Açık meslek lisesi yüz yüze eğitimde verilen ek ders ücretleri ile yetiştirme kurslarında verilen ek ders ücretleri arasında eşitsizlik söz konusudur.

İlk ve Ortaöğretim kurumları arasındaki maaş karşılığı eşitsizliği (15-18-20) giderilmelidir. Bunun yanında, normal ek ders ücreti (10.81) yetiştirme kurs ücreti (21.62) adaletsizliğine son verilmelidir.

MESLEK
SEVİLMİŞ
NİTELİK
FİGÜR

Değerli eğitim çalışanları;
her konuda sendikamızı lütfen bilgilendiriniz...
Emek ve sınıf mücadelemiz
destek ve ilgilerinizle
ETKİLİ SENDİKA
olarak büyümeye devam edecektir...

SAHİBİ:

Veli DEMİR Genel Başkan

GENEL YAYIN YÖNETMENİ:

Dilek YURDUGÜL Genel Basın Yayın Sekreteri

TASARIM:

Hakan ÇELİKARSLAN

HAZIRLAYANLAR:

Mehmet ALTINTOP

Eğitim-iş Genel Sekreteri, Komisyon Başkanı

Ahmet GÜNGÖR

Mesl.Tekn.Eğitim Komisyon Koordinatörü

Deniz AKSOY

Mesl.Tekn.Eğitim Komisyon Yazmanı

Muhittin BOZKURT

Mesl.Tekn.Eğitim Komisyon Üyesi

Durmuş AKYÜZ

Mesl.Tekn.Eğitim Komisyon Üyesi

Durmuş Ali AKTOP

Mesl.Tekn.Eğitim Komisyon Üyesi

Haluk İŞLER

Mesl.Tekn.Eğitim Komisyon Üyesi

www.egitimis.org.tr

iletisim@egitimis.org.tr Tel: 0 312 413 12 06

OCAK-2016

MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM
MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM
MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM
MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM
MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM
MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM
MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM
MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM
SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİMİZ
SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİMİZ
SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİMİZ
SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİMİZ
SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİMİZ
SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİMİZ
SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİMİZ
SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİMİZ

Eğitim

İLETİŞİM: Ziya Gökalp Cad. Ataç 2 Sokak 43/4 Kızılay ANKARA
www.egitimis.org.tr | iletisim@egitimis.org.tr | Tel: 0 312 413 12 06